

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

An hoc Matrimonium Ratum, sit auctoritate Pontificis dissolubile? parag. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

est, quia nolens converti, dat justam causam, propter quam Divortium facere, conversus possit; quo Divortio facto, jam conversus, ut potè innocens, poterit licitè illos status eligere, monito prius altero conjugè, juxta mōdo dicta *nu. 9.* & juxta ea, quæ dicuntur, cum de Divortio disputatur.

CAPUT VI.

De indissolubilitate Matrimonii Rati Fidelium.

§. I.

An hoc Matrimonium Ratum sit auctoritate Pontificis dissolubile?

VT plurium DD. sententias omit- tam, quas apud Sanchez a habes, alioque; duæ sunt hæc in re præci- puz. Altera negat cum Pont. b cuius potissi- mum fundamentum è posteriore est, quia, si posset à Pontifice, quamvis ex causa, dissolvi Ratum, posset, & consummatum, quod inau- ditum in Ecclesia Dñi est. Sequela probatur, quia eadem causæ, evitationes scilicet scan- dalorum, rixarum, & discordiarum æquè in- terdum sunt in consummato, ac sunt in Rato. A priori, quia Matrimonium ratum est ejus- dem rationis, ac consummatum, quoad es- sentiam. Copula enim nihil addit essentiæ, vel integritati Matrimonii, quod consistit in ipsa traditione, & acceptatione corporum. Ergo, si eadem semper est essentia, eadem in utroque indissolubilitas; quare, sicut Ponti- fex dissolvere nequit consummatum, sic ne- quibit Ratum.

2. Altera sententia affirmat, eamque se- quitur Sanchez cum aliis. Et Leand. d quidem dicit priorem sententiam esse speculative probabilem, hanc verò posteriorem probabi- liorem esse practicè. Eandem hanc posteriorem tenet Suar. e qui refert, se vidisse Bullam e Suar. To. Greg. XIII. dispensantis in Matrimonio Ra- to. Sed quid hoc ad aliud, quod narrat Hen- lig. li. 6. c. 11. q. 7. hoc est, eundem Greg. XIII. una die, tre- decim Dispensationes dedisse de hac re? Ad- f Henrig. de, & similes dispensationes, quas fuisse con- cessas à Martino V. Eugenio V. Pio III. Pio V. meminit Hurt. l. c.

3. Fundamentum præcipuum hujus sen-

tentia à posteriori ducitur à tot dictis con- cessionibus, quas per Summos Pontifices in- validè, vel illicitè esse datas, affirmare quis audeat? A priori autem, quia, licet firmiter teneamus, Matrimonium ratum esse ex se in- dissolubile; tamen non propterea negatur Deo potestis dispensandi mutando materiã, ut fusè prosequuntur Theologi. Quoniam ergo videmus Ecclesiam hac potestate per tot Pontificum seriem fuisse usam, tenendum omnino est, eam ipsi à Christo Domino fuis- se communicatam. Quare perinde hæc sen- tentia certa alicui videbitur, ac est illa, quam omnes docemus, & Tridentinum definit, ut mox videbimus, puta Matrimonium ratum dissolvi per professionem Religiosam; undè enim Tridentinum id decrevit? certè, non ni- si, quia sic Ecclesia ab initio usurpavit: ac idem usurpavit in re nostra per tot Ponti- fices.

4. Hæc sententia est probabilior, fateor ta- men priorem sua probabilitate nequaquam carere, responsiones autem argumentorum utriusque partis vide apud citatos.

5. Inquires. An invito altero ex conjugibus possit Pontifex in hoc dispensare? rursus, an sine causa?

6. Respondeo ad prius; Etiam altero in- vito, sicut, altero invito, potest alter profes- sionem emittens dissolvere vinculum Matrimo- nii rati. Ratio autem est, quia id Christus Dominus reliquit prudentia Pontificis, non arbitrio contrahentium, ita ex Medina A- versa g

Respondeo ad posterius; Requirit justam, & qu. 2. mat. verò gravem causam, ut licitè Pontifex di- sec. 6. V. spenset, certum est: quia secus male uteretur potestate sibi concessa. Sufficientem autem causam esse, ferè omnes fatentur cum Sánchez, h si gravia damna, vel perpetua discordia, ri- h Sanc. l. 2. xæque inter conjuges, conjunctivè pruden- mat. d. 16. ter metuantur, si mutua cohabitatio esse non possit eo, quod alteri supervenerit v. g. Lepra, cui remedium afferri nequeat, si perpetua sit sterilitas, & similia.

7. Docet Sanchez. i sufficientem esse cau- i Sanc. l. c. sam, si sit magna inæqualitas inter virum, & feminam. Id, nisi indè prudenter timean- tur rixæ, & discordia, malusvè exitus Ma- trimonii, ego non approbo; experimur enim non rarè, etiam inæquales ob insigne ali- quod donum amari. Expendantur igitur circum-

circumstantiæ, & mores personarum, nam sic tandem apparebit, an rationabiliter ad sit prædictus timor.

8. Ut vir promoveatur ad Episcopatum, non esse causam sufficientem, nisi id valde necessarium sit ad bonum commune, bene docet ibid. Sanchez.

9. At verò, ut validè Pontifex dispenset, nullam requiri causam, quia Christus omnè circa hoc auctoritatem concessit Pontifici, nè relinqueret locum perplexitati, nonnulli putant, cum Henriquez, a sed tutior h communitior, verior, & mihi certa sententia est, requiri causam justam, sicuti in dispensatione Votorum, & juramentorum communiter docemus, de quibus alibi dictum est.

§. II.

An Matrimonium Ratum dissolvatur per Professionem Solemnem?

Dissolvi, non est dubium, & ita definitum legimus in Tridentino. *d Si Iuramentum, per solennem Professionem alterius cond Jugum non dirimi, anathema sit.* Alios Sacrorum Canonum Textus vide apud citatos, atque hæc definitio Tridentini cum sit absoluta, comprehendit omne Matrimonium ratum, etiam Infidelium venientium ad fidem, etiam altero invito, etiam post multos annos à contracto Matrimonio, si nondum sit consummatum.

2. Ex eadem definitione fit, ut conjux relictus in sæculo possit, non quidem statim post ingressum alterius in Novitiatum (quocertè vinculum Matrimonii non solvitur) sed post Professionem emissam, etiam si debeat expectari integer annus, immodò etiam plus, ut si sponsa erat duodennis, quæ non poterit profiteri, nisi post quatuor annos, hoc est, donec compleat annum decimum sextum ex Tridentino, ut notat Sanchez, Pont. aliique apud Castropal. *f* fit, inquam, ut possit dictus relictus novum sibi Matrimonium conquire post professionem alterius. Quod si Religiosus, qui antea fuerat conjux, deinde dispensetur à Pontifice de suis Votis solennibus, & egrediatur à Religione, poterit quamcumque eligere pro suo novo Matrimonio. Idque verum est, etiam si utriquè conjuges

Religionem assumpsissent, & deinde similem dispensationem obtinuissent, poterunt enim cum aliis quibuscunque Matrimonio copulari. Ratio clara omnium horum est, quia jam ruptum fuit prius vinculum. Idque ex institutione Christi Domini, ut mox numero quarto.

3. Atque hinc etiam collige, ejusmodi Religiosum, qui olim conjux fuit, peccando contra Castitatem, peccare quidem Sacrilege contra Votum, non tamen committere adulterium, quia non peccat contra fidem datam in Matrimonio, cum jam Matrimonium, vinculo dissoluto, nullum ad sit, unde etiam sequitur, pari modo contra Castitatem ipsum (& quidem sacrilege) peccaturum, si copuletur cum eadem ipsa, cum qua contraxerat Matrimonium ratum, quia dissoluto vinculo, illa sua amplius non est. Id non ita esse, quando quis post divortium professionem emittit, quia divortium non solvit Matrimonii vinculum, dicemus infra cum de Divortio.

4. Quo autem jure hæc dissolutio fiat, hoc potèd controversum est apud DD. nobis tamen ex dictis quæsto remanet decisa: fit enim, ut superius indicavimus ex dispositione, quam Christus Dominus ob favorem Religionis, quæ est quædam mors spiritus, concessit Fidelibus, quamque per Ecclesiam ab ipso exordio nobis significavit.

Per Professionem cujus Religionis dissolvatur Matrimonium Ratum?

5. Jam verò ad majorem præcedentium explicationem, Inquires Primò, per cujusnam Religionis professionem, hæc dissolutio fiat?

6. Respondeo. Per ejus Religionis approbata à Pontifice Professionem, cujus Vota solennia constituunt verum Religiosum: hæc autem sunt, quæ legitimè obligant, tum ex parte profitentis, tum ex parte Religionis, nomine Ecclesiæ acceptantis. Hinc Vota emissà à Tertiariis, qui in læculo vivunt, vel etiam in aliqua Congregatione simul, sed non cum dicta solennitate, non dirimunt Matrimonium, dirimunt contra, si in Congregatione collegialiter vivant cum Approbatione Pontificis, quia tunc ea Congregatio esset vera Religio, h.

7. Hinc

a Henr. li. xi. de ma. tr. c. 8. nu. 21. lit. G. b Ap. A. ver. q. 2. matr. sec. 6. V. requiritur

c Lib. 4. in Decal. ubi 1. de disp.

d Si Iuramentum, per solennem Professionem alterius cond Trident. Jugum non dirimi, anathema sit. Alios Sacrorum Canonum Textus vide apud citatos, atque hæc definitio Tridentini cum sit absoluta, comprehendit omne Matrimonium ratum, etiam Infidelium venientium ad fidem, etiam altero invito, etiam post multos annos à contracto Matrimonio, si nondum sit consummatum.

e Sanc. l. 2. matr. d. 24. n. 27.

f Ap. Castropal. f fit, inquam, ut possit dictus relictus novum sibi Matrimonium conquire post professionem alterius. Quod si Religiosus, qui antea fuerat conjux, deinde dispensetur à Pontifice de suis Votis solennibus, & egrediatur à Religione, poterit quamcumque eligere pro suo novo Matrimonio. Idque verum est, etiam si utriquè conjuges